

55,000 Kr. Det er mig ganske uforstaaeligt, naar man tager Hensyn til, at der skjuler sig en hel Del civile Udgifter derunder: f. Eks. til Beje, som besværes af Publikum i Almindelighed, til Broer — hvor Brodækket ganske vist vedligeholdes af Kommunerne — og i det hele taget til en hel Del Foranstaltninger, som ellers tynge haardt paa Kommunernes Budgetter. Det er dog ikke saa ganske saa og maa Veistykker, som der her er Tale om, saa jeg forstaaer ikke, hvorledes man desuden kan vedligeholde alle Boldene og Gravene og Bygningerne for dette Beløb: 55,000 Kr. Naar Flertallet mener, at man nok kan nøjes med 40,000 Kr. er det vel ogsaa, fordi man i Fjor blev enig om 40,000 Kr., men jeg tror, at Aaret i Fjor var et ekstraordinært Aar, som man ikke bør lægge til Grund for ordinære Aar. — Den anden lille Bevilling, Nr. 163, 5,000 Kr., er en ganske simpel Følge af Hærsloven, thi naar vi have faaet et forøget Artilleri, maa vi ogsaa forøge Løjhus- og Laboratorieudgifterne, og jeg kan ikke se, at der er nogen fornuftig Grund til at nægte et saa lille Beløb.

Jeg skal derefter komme til § 26. Der findes som sagt den eneste større Uoverensstemmelse, der har været mellem Flertallet og Mindretallet paa hele Finansloven, og denne finansielle Uoverensstemmelse er paa 346,000 Kr. Det Mindretal, som jeg taler for — der er jo ogsaa et andet Mindretal — er gaaet lidt under, hvad der blev bevilget i Fjor, naar man ikke tager Hensyn til Kaserneerne. Man kan dog altsaa ikke beklæde os for at være — for at bruge et populært Udtryk — særlig krigsgale, naar vi ere gaaede lidt under, hvad der i Fjor blev bevilget paa samme Konti — jeg holder stadig Kaserneerne helt udenfor — vi have erklæret yderligere at kunne gaa noget videre. Det er altsaa Flertallet, som afviger fra det, som blev vedtaget i Fjor, og der forekommer det mig nok, at Bevissbyrden for, at disse saakaldte ekstraordinære, men i Virkeligheden temmelig ordinære Bevillinger kunne taale at nedsættes saa meget i Aar, paahviler Flertallet. Jeg synes, at den ærede Ordfører holdt sig nærmest til et almindeligt Støn, jeg indrømmer, at det kan være meget vanskeligt at begrunde de enkelte Poster, men det forekommer mig dog, at det som sagt mere var et almindeligt Støn, den ærede Ordfører gjorde gældende, end det var en ren saglig Begrundelse af de enkelte Spørgsmaal. Fordi man f. Eks. i Fjor har bevilget 6 Haubitser, kan man ikke, naar man i Aar vil gaa videre dermed, som den ærede Ordfører, sige: Nu ere de bevilgede i

Fjor, nu kan det være nok for denne Gang. Enhver vil dog vistnok erkende, at det, at anstafte 6 Haubitser og saa standje med det, er der ikke nogen god Reason i. Det er klart, at naar man overhovedet finder dette Baaben brugeligt og godt, ere 6 Haubitser saa godt som intet, og der er ingen Forstand i ikke at fortsætte. En anden Ting bliver det, hvis det ærede Flertal vilde sige: Der er saa meget andet i Aar, saa opstætte vi det til et andet Aar. Det vilde være en anden Sag, men jeg hørte ikke noget fra den ærede Ordfører om, at man vilde optage denne Post til næste Aar. Medens vi tale om disse Differencer i Bevillingerne og om Kaserneerne, som jo den ærede Ordfører gif temmelig vidtløftig ind paa, maa jeg dog bemærke, at den ærede Ordfører jo ikke, skønt han forudsatte de Indvendinger, som kunde komme, derfor har slaaget dem til Jorden. Naar man fra Statens Side faar stor Valuta i Arealer og i Virkeligheden gør eller vil kunne gøre en lukrativ Forretning ved et saadant Bytte, skulde man saa slet ikke tage Hensyn til det fra Lovgivningsmagtens Side? Det er jo meget vanskeligt at komme ind paa en Burdering af de enkelte Arealer, de ville jo blive benyttede paa højt forfællig Maade, og hvis de ikke blive solgte, ville de jo blive benyttede til Jærnbanegrunde osv. Det er meget vanskeligt at sige, hvad de overhovedet kunde bringes ud til, naar det blev realiseret. Men jeg har set en Burdering, som ikke forekom mig overdreven, og hvorefter man kommer til ca. ti Millioner Kr. for alle de Arealer, som nu i de senere Aar ere blevne afftaaede til Staten, og hvor Militæretaten har faaet Erstatning, længere ude, hvor Arealerne ere bethdelig billigere; ganske vist ere de saa ogsaa større, men Værdi mod Værdi, er der ingen Tvivl om, at Staten der har kunnet eller vilde have kunnet, naar den realiserede disse Grunde, gøre en lukrativ Forretning. Det forekommer mig altsaa nok, at det ikke er ganske rigtig at regne saadanne Kasernebygninger for sig, fordi Pengene i det enkelte Aar skulle komme kontant ud til saadanne Ny-Bygninger, naar der virkelig er givet fuld Valuta derfor. F. Eks. blev Gardehuskaserne ved Grønningen i 1877 taksret til 810,000 Kr. Det synes ikke at være overdrevent, idet der er 47,900 Kvadratalen, og det er Facade omtrent alt sammen. Det forekommer mig altsaa, at disse Spørgsmaal maa man ikke stille fra hinanden, de Værdier, de have, maa til en vis Grad ækvivalere de Pengene, som nu skulle ud af Statskassen. Hvad Endringsforlaget under Nr. 214 angaar, har jeg allerede tilladt mig at